

Liget

2018. 1. évfolyam,
3. szám, Advent

A SZŐDLIGETI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZÖSSÉG LAPJA

Jézus születése a jövőnk reménye!

Friss élményem, hogy egy középiskolában járva fiatalokkal beszélgettem a bennük élő jövőképről. Feltettem a kérdést, vajon, hogy állnak a jövő közeledéséhez: reményekkel kecsegtet számukra vagy inkább félelmetes, nehéz kihívásokkal teli, bár, tudjuk, kéretlenül úgymint megérkezik. A válaszok nagyon sokféleek voltak. Néhányan azt mondták, hogy kifejezetten várják a jövőt, amikor végre felhasználhatják tehetségüket és megvalósíthatják a terveiket. Kíváncsisággal tekintenek arra, hogyan teljesebbé válhat az álmuk. Mások számára a jövő inkább feladatot jelent, ami szorongással tölti el őket, hogy meg fogják-e tudni oldani a felmerülő problémákat. Tartanak attól, hogy megfelelő választ tudnak-e majd adni a kihívásokra.

Egy biztos, a jövő a maga idejében megérkezik.

Az év vége elszámolásra készít minket: mi sikerült, mi nem, milyen kihívásokkal találoztunk és hogy tudtuk ezeket megoldani? Mi változott a lelkünkben és a kapcsolatainkban? Foglalkoztat bennünket az is, hogy mit szeretnénk elérni, mire vágyunk, milyen terveink vannak?

Végiggondolva ezeket a kérdéseket vajon nekünk milyen válasz jut eszünkbe: a jövő lehetőségekkel kecsegtet vagy nehéz feladatot jelent?

Ferenc pápa ezt írja: „jól ismerem a fiatal lét örömteli és árnyoldalait is, és amikor a saját fiatalságomra és családomra gondolok, egyúttal emlékezem a jobb jövőbe vetett élénk reményre is. Az a tény, hogy nem a saját elhatározásunkból

élünk a Földön, sejtetni engedni, hogy létezik egy minket megelőző terv és kezdeményezés, mely mindnyájunkat érint. Mindnyájan arra vagyunk meghívva, hogy el-elszámoljunk azon, hogy

„Küldetés vagyok ezen a Földön, ezért vagyok ebben a világban.”

Jézus születése, az Isteni Ige megtestesülése egybekapcsolja a jelent az örökkévalósággal. A mai napot a jövővel. Jézus Krisztus, aki megszületett, ma és a jövőben is biztos alapot nyújt számunkra, hogy Benne az életünk fejlődik és teljességre érkezik.

Vége felé tartott az Úr 999.-ik éve. Róma lakossága izgatottan és bizonytalansággal készült az évezred végére, amiről a közvélemény úgy tartotta, hogy a világ végét is jelenti. Az év utolsó napjának órái bizonytalansággal és félelemmel teltek, viszont amikor megérkezett a hajnal és II. Szilveszter pápa kijelentette, hogy megkezdődött az új évezred, mindenki örülni és mulatozni kezdett, mert a jövő reménye visszatért. A pápa megáldotta a várost és a világot. Ez a szokás mindmáig megmaradt az Urbi et Orbi pápai áldásban Újévkor.

Mindnyájunknak tartalmaz adventi várakozást és Jézus születésnapjának mély megélését kívánom! A jövő évvel kapcsolatban pedig *Stawomir Mrożek*et szeretném idézni: **„a holnap az ma, csak holnap”.**

Szaniszló atya

„A várakozás és a születés minden ember közös élménye”

Ha a falunkban járunk-kelek, jó eséllyel találkozunk a Szesztay család valamelyik tagjával. Mint az orgonásipok követték egymást a gyerekek, mi pedig évek óta csodálattal figyeljük édesanyjuk mindig nyugodt, mosolygós lényét: mi lehet a titka, hogy lehet ennyi gyermek mellett ilyen kiegyensúlyozottnak lenni?

Az adventi időszakra készülődve a várakozás alázatáról és a születés csodájáról Szesztay Ágnessel beszélgettünk.

Mikor és hogy kerültetek Sződligetre?

15 évvel ez előtt kerültünk Sződligetre, akkor vettük meg a házunkat, de kezdetben csak a nagyszülők költöztek ide. Mi akkor Pozsonyban voltunk kiküldetésben. De korábban is jártunk már itt, többször kirándultunk együtt Szaniszló atyával és György atyával, néhányszor együtt töltöttük a Szilvesztert is. Nagyon szeretek itt lakni, számomra az egész világon ez a legjobb hely, ahol élni lehet.

Nagycsaládban nőttél fel?

Nem, teljesen átlagos, Kádár-korszakbéli kétgyerekes családban nevelkedtem.

Mikor összekötöttétek az életeteket a férjeddal, Ádámmal, sok gyermeket terveztetek? Gondoltad volna, hogy egyszer majd ilyen sokan ülitek körbe a karácsonyi asztalt?

Sok gyermeket terveztünk, de azt nem gondoltam volna, hogy egyszer nyolc fős család leszünk, hiába, nem láthatunk a jövőbe. A vágyakozás megvolt bennünk, és azt is el kell mondanom, hogy soha nem okozott gondot az újabb és újabb gyermek. Mindketten örömmel vártuk őket, és az aggodalmakat mindig sikerült eloszlatnunk.

Hatgyermekes édesanyaként milyen tapasztalataid vannak, „szent borzalommal” vagy inkább támogató örömmel fogadta a környezetet, hogy hat gyermeket vállaltatok egy olyan világban, ahol ez ma egyáltalán nem általános?

Voltak ilyenek is, olyanok is. A szüleim azt várták volna, hogy az általuk választott modellt kövessem én is és a húgom is, akinek egyébként szintén hat gyermeke van. Két gyereket el tudtak fogadni, három még belefért, de a negyediktől kezdve határozottan jelezték, hogy most már túl sok lesz a jóból. Volt olyan távolabbi ismerős, aki megkérdezte, hogy nem vagyok-e a férjem agressziójának áldozata. Biztosítottam róla, hogy nem, és én is akartam a gyerekeket...

A férjed diplomataként dolgozik, hol éltetek tartós kiküldetésben és milyen emlékeket őrzöl ezekről az időszakokról?

Igen, a férjem a Külügyminisztériumban dolgozik, ami azzal jár, hogy időről időre külszolgálatokba is kerülhet az ember. Az

első ilyen hely Pozsony volt, ahol négy évet töltöttünk, amikor a gyerekek óvodások voltak. Ez volt az aranykor, amikor minden egyértelmű volt és világos. Másodsorra Bukarestbe kerültünk, itt csak másfél évig voltunk. Ekkor már okozott némi gondot, hogy a gyerekeknek iskolát kellett váltaniuk. Nagyon félttem odamenni, de ezek a görcsök feloldódtak, és megszerettük Bukarestet is. A harmadik külszolgálati helyünk Kassán volt. Nagyon szerettünk ott lenni, és főképp azért, mert az ottani emberek nagyon közeli barátainkká váltak, de aztán rajtunk kívülálló okok miatt másfél év után el kellett jönnünk Kassáról.

Mire vagy a legbüszkébb és mit csinálnál másképp, ha visszapörgethéd az idő kerekét?

Nem is büszkeség, több annál: nagyon szeretek együtt lenni a gyerekeimmel, a családom közösségével. Nagyon jó érzés, hogy bensőséges együttléteket tudunk teremteni. Ebédelünk, vacsorázunk, esetleg készítjük az ebédet csapatmunkában. Társasjátékozunk, vagy csak kint vagyunk a kertben. Nagyon élvezem az együttléteket velük, ahogy a személyiségük hat rám, és közösséget teremt. Én mindig magas növésű lány voltam, és világ életemben lefelé kellett nézmem, ha valakivel beszélgettem. Most pedig,

amióta megnőttem a gyerekeim nagyon élvezem, hogy én nézhetek fel rájuk.

Advent kezdődik, az Úr eljövetelére való várakozás időszaka. A várandósság kilenc hónapja is türelemre, alázatra tanít. Neked milyen személyes élményeid vannak erről?

A várandósságról sok hétköznapi élményem van. Amikor az embernek már fáj a háta, a dereka, éjszaka nem tud hova fordulni, hogy kényelmes legyen: jobbra nem jó, balra sem, hátra feküdni meg legkevésbé sem kényelmes, akkor nagyon tudja várni, hogy szülessen már meg a baba. (Milyen jó lesz majd megint hason feküdni!) Természetesen az ember nem csak ezért vár a baba megszületésére, hisz tele van kíváncsisággal, mert homályosan ismeri csak azt a kis embert, hiába a lehető legszorosabb emberi kapcsolat. Mi például egyik gyereknél sem tudtuk, hogy fiú lesz-e vagy lány? Tudtuk a lehetséges neveket, de nem volt bizonyos a neme. Bizonytalanságban vártuk a bizonyosságot.

Egy kivétellel mindig többet kellett várnunk az átlagosnál. Ilyenkor az orvos azzal biztatott: „Nyugodjon meg, még soha senki nem maradt így egyben!” Kivártuk. Nekünk a földi jelek és jóslások, okoskodások nem segítettek. Például, amikor a második gyermekünk születését vártuk, 1999 augusztusában teljes napfogyatkozás volt Magyarországon. Hallottam is a boltban az emberektől, hogy az inka naptár szerint most fog eljönni a világ vége. Én ettől nem tartottam, de lehetségesnek gondoltam, hogy a természeti változás hatni fog a gyerekekre is és beindul a szülés. Nos, nem így volt. Hason-

Szesztay Ágnes

lóan várni kellett az ötödik gyermekünkre is. A kiírt időpont közelében volt a tizedik házassági évfordulónk, és nagyon szerettük volna, ha akkorra megszületik. De nem lehetett sürgetni, még két hetet váratott magára.

A harmadik gyermekünk picit korábban érkezett. Nem sokkal a kiírt időpont előtt volt a kétéves születésnapja a testvérenek, szépen elterveztem, hogy tortát fogok sütni és megünnepeljük a születésnapját. Ehelyett megindultak a fájások, és a kórházban kötöttünk ki. Még aznap megszületett a testvére (és a nagymamája) születésnapján. Olyan születésnap ajándékot adott és kapott, ami egész életre szól, sokkal nagyobb, az elmaradt tortánál. A tanulság, hogy emberileg okoskodhatunk, de mindennek rendelt ideje van.

Karácsony a legtitokzatosabb születés, a Megváltó testét öltésének ünnepe, ami alapjaiban rengette meg a világot. De tudjuk, kicsiben minden születés megváltoztatja az életet.

Nagyon fontos élményem, hogy minden alkalommal lehetőségem volt rögtön szoptatni a gyerekeket a szülés után. Tapasztalatlan anyukaként csodálkoztam ezen, hiszen akkor még nem képződik tej. A bába nyugtatott meg, hogy a babának pontosan arra van szüksége, amit akkor számára az anya nyújt. Nagyszerű dolog ez: én pontosan azt tudom nyújtani ami neki kell, és ő pontosan azt kéri, amit én adni tudok. Azt hiszem ez annyira egyetemes, hogy minden valódi emberi

kapcsolatnak ez a lényege. Ebből minden ember érez valamit, hiszen mindnyájan megszülettünk, akik most itt vagyunk, és midnyájunknak volt édesanyánk, aki egykor megszült minket. Ezért is van, hogy a karácsonyi történet mindannyiunkhoz szól. A várákozás és a születés minden ember közös élménye, hiszen minden ember várákozott magzati korában a biztonságot nyújtó anyaméhben, és végül megszületett, és találkozott az édesanyjával, aki a legelső és legbiztosabb kapcsolatot jelentette az életében. Ha ebbe kapaszkodunk minden más kapcsolatunk is megújulhat. Megnyugodhatunk afelől, hogy képesek vagyunk a másik embernek éppen azt nyújtani, amire szüksége van.

Hogyan telik majd az ünnep, mi a család karácsonyi menürendje?

Karácsony előtt mindig nagy a sütés, főzés. Szenteste közösen feldíszítjük a karácsonyfát, és elrejtjük az ajándékokat a fa alatt. Csengőszóra kezdjük énekelni a „Mennyből az angyalt”, és utána felváltva éneklünk lengyel és magyar karácsonyi énekeket. (A férjem édesanyja lengyel, Krakkóban született.) Ezután a családfő felolvassa az evangéliumból a karácsonyi történetet, először magyarul, utána lengyelül. Az ajándékok kibontása után ülünk az ünnepi asztalhoz. A vacsora és a beszélgetés késő estig elhúzódik, úgyhogy nem sok idő marad az éjféltől miséig. Éjféltől misére az megy aki bírja, és nem alszik el. Gyerekeknek nem tesszük kötelezővé.

Az interjút készítette: Máthé Zsuzsa

„Tudod, ünnep lesz megint?”

„Tudod, ünnep lesz megint?” – hallhatjuk egy ismert dalban. Mit jelent számomra az az ünnep, amire az Advent készít fel? És mi az az Advent? Egy kicsi reménysugár a sötét éjszakában. A mélységes sötétségben egyetlen kicsi fénypont is rendkívül sokat jelent. Aki meglátja, az mindjárt nem érzi magát annyira elveszítettnek, magányosnak! Tájékozási pontot jelent, irányt, amely felé el lehet indulni. Reményt, hogy valahol véget ér a sötétség, hogy valahol véget ér a kétségbeesett egyedüllét. Vajon a mi egyházi közösségünk ilyen fénylő gyertyaláng? Szilárd, kimagasló sziklacsúcs, ahová felkapaszkodhatnak az ár elől menekülők? Fénylik, világít a mi életünk? Igazi közösséget alkotva támaszt nyújtunk a bizonytalanoknak? Fel kell tennünk magunknak ezeket a kérdéseket Advent elején. Ahhoz, hogy valóban világosság legyünk, amelyet nem rejtenek véka alá, hegyre épült városnak kell lennünk, amelyet nem lehet elrejtetni. Le kell győznünk az önzésünket,

önérdekérvényesítési-vágyunkat, hogy szeretni tudjunk másokat! Szakítanunk kell a fogyasztás és a kényelem eltúlzott örületével, hogy ne adjuk fel emberi kapcsolatainkat gyorsan múló anyagi javakért. A még több munka, a még több rohanás helyett több időt kell szentelni az imádságra, hogy szívünk-lelkünk békéje erőt adhasson testvéreinknek! Az adventi időszak jó alkalmat nyújt minderre! Élünk vele, hiszen „elérkezett az óra, hogy felébredjünk az álomból!”

Áldott adventi készülődést, Testvérek!

Szaniszló atya

Az egyházközség honlapján az ünnepi időszak felvilágosítást kaphatnak az érdeklődők! A fenti programokon kívül tervezünk még adventi koszorú készítést is. www.szodliget.vaciegyszamgye.hu

Adventben a következő rend szerint tartjuk a szentmiséket:

Roráte szentmise: H, SZ, P- 6.30
Hétköznapi mise: CS-17.30 (17.00 szentségimádás), Szo- 17.00
Vasárnapi szentmise: 8.00, 9.30, 18.00

Karácsonykor a következő rend szerint tartjuk a szentmiséket:

Dec. 24. (hétfő): 6.30 – Roráte, 16.00 – Karácsony-várás, 23.00 (éjszakai mise)
Dec. 25. (kedd): 8.00, 9.30 (pásztorjáték), 18.00
Dec. 26. (szerda): 8.00, 18.00
Dec. 31. (hétfő): 17.00 (hálaadó szentmise)
Jan. 1. (kedd): 9.30, 18.00

Jan Twardowski:

VÁRAKOZÁS

Nézd ezt a bolt előtt megkötött kutyát
a gazdájára gondol
és tépi hozzá magát
várja két lábon állva
számára a gazda az udvar az erdő a rét az otthon
a szemével kíséri
a farkával sóvárogja
csókolj mancsot neki
tanítja hogyan kéne Istenre várnunk
/Fordította: Sajgó Szabolcs SJ/

Várni, várakozni. **2018-adik alkalommal van itt a várakozás ideje.** Erről a szent várakozásról szól az adventi időszak.

Készülünk a lényegre. Felkészítjük lelkünket az Isten befo gadására, az Úr eljövételére. Miért fontos várakozni? Ezt a kérdést talán mindannyian más perspektívából tudjuk szemlélni, de egy valami közös. A várakozás megtanít minket a türelemre. A várakozás az engedés szent tere, ahol merek önmagam lenni Isten előtt, és merem engedni Istennek, hogy ő is önmaga legyen. Várakozni viszont csak akkor érdemes, ha örömmel és bizalommal várok valamire, valakire. Így a várakozás együtt jár a reménnyel, mert ha a várakozás remény nélküli, akkor csalódás lesz belőle. Az adventi időszak lényege, hogy ráhangoljon bennünket Jézus Krisztus születésének megünneplésére, és emlékeztessen az eljövendő második eljövételére.

A keresztény kultúrkörben az adventi időszak a karácsonyt megelőző negyedik vasárnapkal kezdődik, és a karácsonyt megelőző vasárnapkal ér véget. Erre az ünnepi időszakra vonatkozóan sokféle szokás és hagyomány elterjedt, de talán a legismertebb, legnépszerűbb, ami egy család asztaláról sem hiányozhat, az az adventi koszorú.

Az advent kezdete egyben az egyházi év kezdetét is jelöli. Az advent elnevezés a latin „adventus” szóból ered, ami megér-

kezést, eljövetelet jelent, és természetesen Jézus születésének és eljövételének várakozására utal.

Mi az adventi koszorú lényege?

Az első karácsony, amikor a koszorú az áhítatos várakozás szimbólumává vált, 1860-ban volt, amikor a berlini árvaházban Johann Heinrich Wichern evangélikus lelképásztor az ünnep előtt gyertyákkal díszített kör alakú, arbronsos csilláron jelezte a még karácsonyig hátra lévő idő múlását. Akkor 24 gyertya volt ezen a csilláron.

Mit jelképeznek a tárgyak a koszorún?

A kör alakú koszorú Isten örökkévalóságát, a zöld színek az örök életet, az eljövendő reményt, míg a gyertyák fénye Jézust, mint a „világ világosságát” jelképezik. A négy gyertya a karácsonyt megelőző négy hetet jelképezi. Az adventi koszorú nem csak dekoráció: az idő múlását, az igazgatott várakozást tárja elénk.

Advent első vasárnapja: Időpontja évről évre változik, Szent András napjához (november 30.) legközelebb eső vasárnapon ünnepeljük. Színe a lila: a templomi terítő lila, a szertartáson a pap lila miseruhát vagy stólat visel, illetve az adventi koszorún elsőnek meggyulladó gyertya színe is lila.

Advent második vasárnapja: Színe hasonlóképpen a lila. Az ádvent mellett a nagyböjti időszaknak is lila az ünnepi színe az egyházi liturgiában. Számos helyen a karácsonyt megelőző hetekben a lilát kézzel helyettesítik, hogy a két ünnepet megkülönböztessék egymástól.

Advent harmadik vasárnapja: Gaudete (örvendjete!) vasárnap kiemelkedik a többi közül, advent második felének kezdetét jelzi. Színe a rózsaszín, amely az örömet szimbolizálja.

Advent negyedik vasárnapja: Színe a bűnbánatot kifejező lila. Az adventi koszorún mind a négy gyertya egyszerre ég ezen a napon.

Halász Nikolett

Sári mosolya

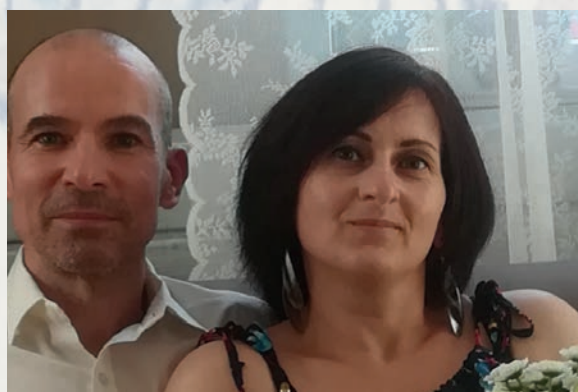
A házuk mellett úgy megyek el, mintha egy kápolna mellett vezetne el az utam – az ablakok mögött sejtett élet imádságra nyitja az arra járó szívét. A falunkban élő, kislányukat egy 2016-os tragikus gázolás óta otthon ápoló Balkovics házaspárral beszélgettünk két most megjelent kötetük kapcsán.

Ahhoz, hogy e két könyv megjelenéséről beszéljünk, megkerülhetetlen, hogy az életetek drámai, sorsfordító eseményét is szóba hozzuk: mi történt 2016 nyarán?

Márti: Kislányunk, Sári a tizedik osztályt járta ki a Váci Piarista Gimnáziumban. A nyári szünetben Gödön, egy zebrán ment

Márti, az illusztrációid nagyszerűek! Csak így a semmiből?

Márti: Bördíszművesnek tanultam, gyerekként is mindig fúrtam-faragtam, apai nagymamám varrónő volt, az unokatestvérem pedig hivatásos illusztrátor lett. Egyébként Sáránk is nagyon szépen rajzolt, rajzsakkörbe is járt. Mikor Sanyi írni kezdett, rágta a fületem, hogy próbáljak rajzolni mellé, én meg leskicceltem rajzokat. Sanyinak tetszett. És másoknak is. Ez nagy erőt adott és belelendültem. A verseskönyvnel már sokkal könnyebben ment, különösen azért, mert a rajzokból Sárika köszönt vissza, ami nagyon jó érzés. Volt egy kedvenc nyuszija, az is ott látható a lapokon, a kötet címe is Sárít idézi. Mindig becézgetjük

A Balkovics házaspár

Mosolygás

át, mikor egy autó elütötte és súlyos fejsérüléseket szenvedett. Onnantól minden megváltozott. Többször műtötték Sárít, de az állapota orvosi értelemben nem ígért javulást, a pislogás a legtöbb, amit visszajelzésként várhatunk tőle. Az otthonunkban – támogatással – alakítottunk ki számára egy „kórházi” szobát, ami speciális eszközökkel felszerelt, mi gondozzuk. Ellátása két ember folyamatos jelenlétét igényli. De itt van közöttünk, és érezzük a szeretetét. Meggyőződésünk, hogy Ő vezetett bennünket e két kötethez is – a Tőle jövő ajándékokat pedig el kell tudjuk fogadni.

Hogy fogtatok hozzá az íráshoz, rajzoláshoz?

Sándor: Karosszéria-lakatosként végeztem, mielőtt Sárival a baleset történt, művezető voltam, de muszáj voltam feladni a munkámat. Mindig sokat olvastam, sőt korábban is megpróbáltam írni, egy határidő naplóba jegyzetelve. De zajlott az élet, munka, építkezés, gyerekek - feledésbe merült az egész. Úgy terveztem, majd nyugdíjas koromban visszatérek rá. Hát, ez most kényszerűségből előre jött. Részint a szellemi elfoglaltság miatt, részint a motiváció okán veselkedtem neki újra az írásnak. Így született meg a P.G. Wodehouse stílusától ihletett Ásó, kapa, varánusz című könnyed, angol miliőben játszódó regény, amelyben a fiatalkori, romantikus éneket írtam ki magamból, és egy gyermekvers kötet, Csillagnyuszi címmel. Tudtam, hogy Mártnak nagyon jó a kézügyessége és szerettem volna, ha ő is részt vesz ebben a munkában, ami, úgy érzem, terápiának sem az utolsó, ezért vontam be őt a munkába.

őt, a Csillag és a Nyuszikám megszólítás összeolvadásából született a cím.

A regény főszereplőjének, egy romantikus fiatalembernek a szerelme Martha, ez nem véletlen... A kapcsolatotoknak adott pluszt ez a közös, alkotó tevékenység?

Márti: Amit lassan két és fél éve csinálunk, rettentően kimerítő fizikailag és lelkileg is. Az ember persze mindig a hozzá legközelebb állókra zúdítja a benne lévő feszültséget. Van hullámvölgyek a kapcsolatunkban, de túllendülünk rajta és húsz év után most lettem végképp bizonyos abban, hogy akármilyenek is vagyunk, Sanyi az én másik felem és csak együtt, összekapaszkodva tudjuk ezt az egészet végigcsinálni. Az életünk ezer szállal olvadt össze. Embert próbáló sors jutott nekünk, de – a Jóisten kegyelméből – a sok szenvedés mellett az életünk sok öröm forrása is.

A regény és a gyermekvers kötetet kitűnő karácsonyi ajándék-ötlet, mely ráadásul segítséget jelent nemcsak a Balkovics családnak, de a bevétel 25%-ával a Bethesda Kórház kis betegeinek is. A Charlotte Kiadó gondozásában megjelent Ásó, kapa, varánusz és a Csillagnyuszi című kötetek megvásárolhatóak a Lira és a Libri könyvesboltokban és Szödligeten, a Borostyán virágboltban, megrendelhetőek a www.charlottekonyv.hu weboldalon.

Aktuális

A teremtett világ és a teremtmények védelmében – avagy miért ne fűtsünk szeméttel?

A hit és a környezetvédelem összekapcsolása sokaknak talán még ma is újszerűnek tűnhet, és ennek az az egyszerű oka, hogy maga a környezettudatos gondolkozás sem idősebb fél évszázadosnál. Ugyanakkor tudjuk, **Isten már a teremtéskor az első emberpárra bízta a világot**, olyannyira, hogy ők adhattak nevet minden más élőlénynek, s azóta is elrendelt feladatunk a ránk- és alkotó munkánkra bízott világ védelme, szépsége kibontakoztatásának segítése.

A teremtett világ bölcs fenntartása azonban mára rablógazdálkodássá torzult, melynek következményeit tanuljuk az iskolákban és tapasztaljuk mindennapjainkban. Nem kell falunk határainál távolabbra tekintsünk ahhoz, hogy ráébredjünk saját felelősségünkre mindebben.

Mert mielőtt globális problémák miatt zsörtölődnénk, nem árt a saját portánk körül rendet tennünk.

Sokan vagyunk, akik azért költöztünk Sződligetre, mert a főváros közeli kistelepülés nyugalma és jó levegője vonzott ide bennünket.

Nyugalmat, szerethető közösséget találtunk, de a beszívható, tiszta levegő – különösen így télen – úgy tűnik, vágyálom marad.

Hiába neveljük gyermekeinket már a (zöld) óvodánkban arra, hogy szelektíven gyűjtsék a hulladékot és hogy újrahasznosított anyagokból barkácsoljanak, ha eközben házaink kéményei ontják a sötét, mérgező füstöt...

A lombhullással és a nedves avar égetésével – mely településünkön az év egy szakaszában péntekenként jogilag megengedett bár, de atól még ugyanolyan egészségromboló – drámaian romlani kezd a levegő, mely a fűtési szezon beálltával még rosszabbra fordul. Ne kerteljünk, télen – különösen szélcsendes délutánokon és esteiken – egyszerűen nem lehet ablakot nyitni, mert a vegyes tüzelésű kazánokba dobott háztartási hulladék mérgeanyagai „orral foghatóak”. A kazánokba olyan oda nem való szemetek kerülnek, mint a festett vagy lakkozott fa, a bútortlap, felesleges ruhanemű vagy cipő, különféle műanyagok, gumihulladék. Ezek elégetésével pedig erősen rákkeltő hatású, immunrendszer-, idegrendszer-, hormonrendszer károsító anyagok

tömege kerül a levegőbe, majd a hamun keresztül a csapadékkal a talajba, végül a növények és állatok közvetítésével a táplálékláncba: azaz belénk – orron keresztül, szájon át!

A makacs és elrettentő tények ellenére **nagyon sokan hiszik még ma is azt, hogy a rossz levegő feletti „füstölgés” valami úri huncutság. Sokan abban a tévhitben élnek, hogy ez „szag” csupán**, a füst meg ugye szépre száll... Talán nem is tudják, hogy **kőkemény mérgekről van szó, melyekkel összefüggésben évente 14.000 (!) honfitársunk veszti életét.** Elképesztő szám!

És a halálos mérget szívja az is, aki füstöl, az is, aki nem. Hiába a gondosan, száraz, kezeletlen fával tüzelő és gázzal fűtő többség a faluban, ha akár csak egy is akad a környéken, akinek kéménye fekete füstöt okád, látható, szagolható nyomaként a rongyok, műanyagok, pelenkák, autógumik égetésének. Egyetlen ilyen háztartás képes ugyanis megmérgezni egy falunyi közösség életét. Ha pedig valaki felemelné hangját egy mérgező szomszéd ellen, jobbító szándéka leg-

többször füstbe ment terv marad, nincs ugyanis hatékony jogi lehetőség a súlyosan egészségkárosító magatartás megállítására.

Pedig a teremtett világ és a teremtmények a mi gondoskodásunkra vannak bízva – az egész világban és itt, Sződligeten is. Mielőtt rádobnánk azt a kecskes zacskót vagy tejfölös dobozt a tűzre, álljunk meg egy pillanatra és mérlegeljünk. Ha pedig szomszédságunkban hulladékkal fűtenek, szeretettel, de határozottan emeljük fel a szavunkat, nem valaki ellen, hanem mindannyiunkért!

Három Királyok Ünnepe – Vízkereszt, január 6.

A boltokban gyakorlatilag már Szilveszter előtt vége van a karácsonyi ünnepkörnek és a farsangi dekorációk kerülnek előtérbe. De ez csak a kereskedelemben van így! A karácsonyi ünnepkör az egyházi naptár szerint ugyanis karácsony után még két hétig tart!

Vízkereszt, a Három Királyok ünnepe, a megszületett Jézus világ előtti megjelenésének az emléknapja. A három király jelképezi a világ minden részét, akik a megszületett Megváltót jönnek meglátogatni. A betlehemezés hagyománya, szokása a három király történetét elevenítette fel. Ez a szokás mára kezd a feledés homályába merülni, mi viszont szeretnénk új formában életre kelteni!

A világ több pontján tartanak háromkirályok felvonulását (lásd a kisvideót a honlapon). Erre az alkalomra szeretnénk mindenkit meghívni, akihez közel áll a karácsony története

ünneplése, hogy együtt elevenítsük fel a 2000 évvel ezelőtti történet Három Királyok látogatását Jézusnál.

JANUÁR 6-án (VASÁRNAP) 14.00-kor gyülekező a főtéren a templomnál! A felvonulás 15.30-kor ünnepélyes zárással ér véget. Menet közben 3 állomás lesz, ahol fiatalok, felnőttek pásztorjáték jeleneteket adnak elő. Menet közben karácsonyi énekeket éneklünk. Az összes résztvevő a három király udvarát eleveníti fel. MINDENKIRE SZÜKSÉG VAN!

Mindenkit várunk, aki érdeklődik a felvonulás iránt, vallási hovatartozástól függetlenül!

A jelmezekben tudunk segíteni, mert mindenkinek viselni illik valamilyen jelmezt. Ennek lebonyolítása facebookon vagy e-mailen történik, esetleg személyesen is lehet jelentkezni!

Képek a lengyelországi Három Királyok felvonulásról

Egyházközségünk a világhálón!

Kedves Testvérek! Nagy örömmel és lelkesedéssel szeretném figyelmetekbe ajánlani és reklámozni egyházközségünk weboldalát. Az ötlet azzal a szándékkal született, hogy szükség lenne egy felületre, ahol közösségünk eseményei, a miserend és az egyházközség eseményei megjelenhetnek. Ehhez a sok információhoz már kevésnek bizonyult a facebook oldalunk (<https://www.facebook.com/SzodligetiRomainKatolikusEgyhazkozseg/>), így született meg az ötlet és hamarosan az oldal is.

A világhálón történő evangelizáció napjaink aktuális feladata. „Az egyház és az internet, valamint a legújabb kom-

munikációs eszközök közötti kapcsolatnak teológiai alapokkal kell rendelkeznie. Nem akármilyen üzenetet kell »eladnunk«, hanem hirdetni kell Krisztus szavát, amely ma is megérinti mindenki szívét, és szüntelenül arra szólít bennünket, hogy közösen haladjunk előre a hit és a szolgálat útján.”

Várom a testvérek észrevételeit, ötleteit, mivel lehetne még gazdagítani az oldalt, mi az, ami nem praktikus rajta.

Köszönöm a jó szándékú észrevételeket, amelyeket személyesen, facebookon vagy email-en várunk!

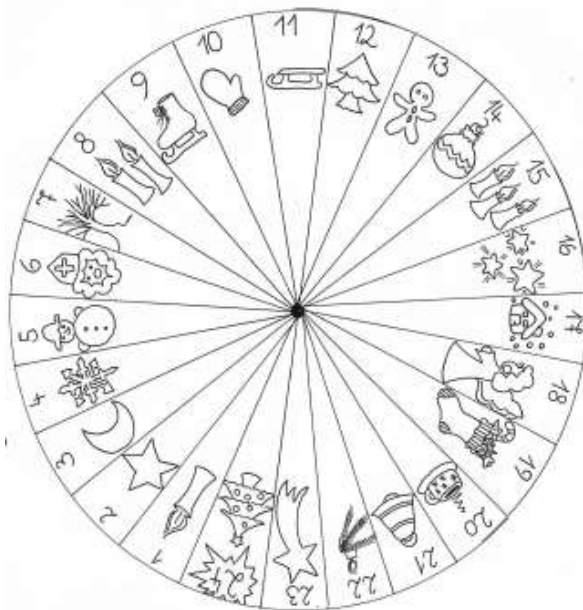

SZŐDLIGETI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

„...akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra van!” Róm 8,28

Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké a mennyek országa.

Készíts KÉT szülinapi ajándékot a kis Jézusnak! Egy dísz a templomi karácsonyfára, és egy olyan ajándékot is, ami a szívedben készül, amit titokban adsz neki. Kérdezd meg, apát, anyát, papát, vagy mamát, esetleg Szaniszló atyát, vagy a gitáros Gábor bácsit, hogy szerintük minek örülne a legjobban? Ez egy nagyon különleges ajándék, mert pontosan 24 napig kell készülnie. Amelyik napon jól haladtál színezd ki a nap mezőjét ezen a szép kerek adventi naptáron!

SIMEON

Útkereső

A pásztorok szeretnének eljutni a mezőről Betlehembe. Színezd ki a helyes utat!

Keress 12 eltérést a két kép között!